

Tidsskriftet

DEN NORSKE LEGEFORENING

Ivar Hørven

MINNEORD

EMILIA KERTY

KJELL EGGE

PER SYRDALEN

AMUND RINGVOLD

En ruvende skikkelse i norsk oftalmologi, professor dr.med. Ivar Hørven, gikk bort 1. mai etter kort tids sykdom. Han ble født i Oslo 7. september 1931, tok medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Oslo 1956, med påfølgende turnustjeneste og militærtjeneste, før han startet sin sykehuskarriere.

Han fattet raskt interesse for øyefaget. I 1964 forsvarte han sin doktoravhandling om sirkulasjonsforhold i øyet etter blødninger og viste at røde blodlegemer kunne passere gjennom trabekelverket uten å bli ødelagt. Etter å ha hatt en postdoktorstilling ved Harvard University i 1965–66 begynte han på Rikshospitalets øyeavdeling, der det han har hatt det meste av yrkeskarrieren. Ved sin mangeårige forskning med dynamisk tonometri ga han ny forståelse om øyets blodsirkulasjon.

Ved siden av å være lege, forsker, underviser og administrator på øyeavdelingen hadde han også en rekke andre tillitsverv ved Rikshospitalet. Han ledet sykehusets budsjettutvalg, var leder av legerådet, medlem av hospitalets styre og av styringskomiteen for nytt rikshospital og satt i direktørens faglige råd. Samtidig hadde han også flere funksjoner ved universitetet. Han ble valgt til dekanus i 1980 for to treårsperioder, var medlem av det akademiske kollegium og satt i styret for Association of Medical Deans in Europe i tre perioder. Han ledet også instituttgruppen for klinisk medisin ved Rikshospitalet, Radiumhospitalet, Sofies Minde og Revmatismesykehuset.

Ivar skrev 125 vitenskapelige artikler og mottok flere nasjonale og internasjonale

æresbevisninger, bla. full membership of Albert Schweitzer World Academy of Medicine.

Han var en glimrende kirurg, en aktet foreleser og en varm og hjelpsom kollega og veileder. Hans dør var alltid åpen og man kunne alltid rådspørre seg med ham ved faglige utfordringer.

Han traff sin elskede kone Elfi i studietiden. De giftet seg i 1954 og fikk tre døtre. Musikken var også viktig for ham og han behersket så vel bratsj som fiolin. Han spilte hele livet, enten med familien eller i kammerorkester og kvartett. Etter at han ble pensjonist, reiste de ofte til Hellas, der Elfis familie opprinnelig kom fra.

Ivar var en prinsippfast person, rettferdig og samtidig hjelpsom, vennlig og omsorgsfull. Han var beskjeden i sin fremferd, med lite markeringsbehov. Vi er takknemlig for å ha arbeidet sammen med ham. Våre tanker går til familien, og vi lyser fred over hans gode minne.

Publisert: 17. august 2020. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.20.0549

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no